

SOCIAL- MEDICINSK LITTERATUR

En lekman i läkarrock

HANS SCHÜRMAN: *Där smärtan vänds i glädje.*

Förord av Gunnar af Geijerstam. — Natur och Kultur. — Pris 14:50.

Författaren har fått den sällsynta förmånen att som lekman — iklädd vit läkarrock — följa arbetet på en stor schweizisk kvinnoklinik. Som svensk läkare kan jag icke finna detta tillvägagångssätt riktigt. Det kan näppeligen vara särskilt tilltalande för en barnaföderska eller sjuk kvinna, att en lekman får bevittna de undersökningar och operationer, som hon måste genomgå. — Å andra sidan kan det kanske vara av ett visst intresse för allmänheten, att arbetet på ett sjukhus skildras av en person, som är helt oberörd av medicinska kunskaper. I allmänhetens ögon torde då skildringen av läkarnas och sjukhuspersonalens ansvar och arbetsbörda bli mera trovärdig och kan möjligen gälla som ett försvar för tilltaget.

Hur har författaren utnyttjat de förmåner han fått? Genomgående är den beundran författaren visar för läkarnas skicklighet och deras oerhörda arbetsbörda. Man frågar sig, hur författaren skulle uttrycka sig, om han finge göra motsvarande studier på en svensk kvinnoklinik, där samma antal fall behandlas av en läkarstab, som bara är fjärdedelen av den schweiziska och där vårdtiden är knappa tredjedelen!

Trots vissa överdrifter får man dock vara tacksam för författarens uppskattning av läkarnas arbete och skildringen av arbetsrutinen på sjukhuset. Men när han försöker sig på att skriva något slags populärmedicinsk lärobok mitt uppe i det hela, då vill jag inte vara med längre. Författaren försöker bryta udden av all kritik genom att bekänna, att hans framställning kanske icke i allt är medicinskt riktigt. Vore det då inte bättre att låta bli att skriva om ett ämne som han vet med sig, att han icke kan behandla på ett något så när korrekt sätt. Författarens skildring av en tångförlossning är kuslig. Tydligt har han helt missuppfattat vad som skedde vid operationen, eller också är skildringen medvetet dramatiserad.

Någon uppbygglig läsning för en blivande moder är den under alla förhållanden icke. I ett annat kapitel av boken berättar författaren bl.a. om en gammal kvinna, som led av en svår kräftsjukdom. Den sjukas son tillkallas och blir av läkaren upplyst om, att modern har ungefär åtta veckor kvar att leva. När den tillmätta tiden närmar sig sitt slut och gumman istället för att dö, börjar tillfriskna, tillkallas sonen på nytt, och läkaren yttrar: "Jag har en glädjande nyhet åt er, er mor är mycket bättre! Vi ha misstagit oss ifråga om hennes sjukdom, kräftsvulsten växer inte längre. Antagligen beror det på hennes höga ålder eller på speciella förhållanden i hennes ämnesomsättning, men kräftsvulsterna ha faktiskt blivit stationära." Kommentarer äro överflödiga!

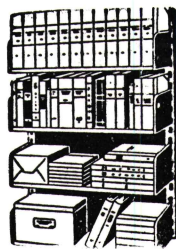
Inställningen till abortfrågan är i Schweiz en annan än i vårt land, och man borde kanske därför inte spilla några ord på det kapitlet. Jag kan dock inte underlåta att citera några rader. "Läkaren har sällan lust att göra abort ens om den är lagligt tillåten och medicinskt berättigad". Vilken inställning man än har till abortfrågan och hur obehaglig en abortprovokation än är, så måste man anse, att ett sådant yttrande är direkt stötande för en läkare.

Boken har alltför många brister för att kunna rekommenderas. I vart fall icke åt en svensk läsekrets.

Gunnar Svanteson

HYLLOR

praktiska
konstruktioner
för kontor
arkiv
bibliotek
butiker
laboratorier
privatinredn.

Sparings

Stockholm Ö

Försäljningsavd.: Karlavägen 89

Tel. 67 36 50 — 67 76 75